

Sinh viên Lê Trung Thành, ngoài 20 tuổi, ngườ i đã bay qua Thái Lan tr ớc đây đ ể ch ể ng ng ể n đ ể c Olympic 2008. M ể c dù sinh ra và ể n lên trong n ể c, b ể nh ể i s ể nh ể ng tu ể i tr ể ngày nay v ể i internet đã không còn "ngu" nh ể ngày tr ể c.

Mu ể n nghe âm thanh bài nói chuy ể n c ể a SV Lê Trung Thành, xin [B Ể M VÀO ĐÂY](#)

Đài Loan 13/03/2009

- Vi ể t cho "bác" ể d ể i đ ể a ng ể c đ ể báo cho "bác" bi ể t dù tôi đã b ể Đ ể ng c ể a "bác" nh ể i s ể su ể t 2 ch ể c năm nh ể ng đ ể u óc v ể n còn t ể nh táo.
- Vi ể t cho đ ể c ể a tôi đang v ể t v ể ki ể m k ể sinh nhai nuôi đàn con nh ể .
- Vi ể t cho đ ể ng c ể a tôi đang ngày đêm canh gi ể trên hòn đ ể o Tr ể ng Sa "còn sót ể i".
- Vi ể t cho anh ch ể tôi đang h ểng hái đ ể n thân "v ể s ể nghi ể p dân giàu n ể c m ể nh xã h ể i công b ể ng v ển minh".
- Vi ể t cho b ể n tôi t ể t nghi ể p đ ể i h ể c lo ể i khá, th ể t nghi ể p, đóng ti ể n nhà thì h ể t ti ể n ăn, mu ể n ăn thì h ể t đóng ti ể n nhà.
- Cũng vi ể t cho b ể n tôi, con m ể t gia đ ểnh quan ch ể c giàu có nh ể ng đang s ể ng m ể t ph ể ng h ể ng trong xã h ể i ể n ng ể c này.
- Và vi ể t cho th ể ng em t ể i nghi ể p c ể a tôi đang ng ể i trên gh ể nhà tr ể ng, mi ể ng đ ể c ê a, m ể t m ể ng ể ngác.

...

Ngày mùng 02/09/1945, H ể Chí Minh tuyên b ể "đ ể c l ể p" đ ể r ể i hàng năm vào cái ngày t ể i tắm đ ể t n ể c mình đ ể u đói nghèo v ể n ph ể i o ể n mình t ể ch ể c "qu ể c khánh" r ểnh rang t ể n không bi ể t bao nhiêu là ti ể n c ể a, ph ể di ể n c ể hoa r ể p tr ể i, quan ch ể c đ ểa nhau đ ể c đ ể n v ển v ể i các b ể a ti ể c xa x ể vô t ể i v ể , cùng lúc đó thì hàng tri ể u ng ể i khác đang cùng ể ng trên nh ể ng cánh đ ể ng c ể n c ể i v ể i cái b ể ng đói meo, t ể t c ể ch ể v ể i m ể t m ể c đ ểch ca ng ể i s ể v ể vang c ể a Đ ể ng đã lãnh đ ể o nhân dân đánh đ ể i th ể c dân Pháp dành "đ ể c l ể p" cho dân t ể c.

Nh ể ng gi ể đây nhân lo ể i đã b ể c vào k ể nguyên tin h ể c v ể i t ể c đ ể truy ể n t ể i thông tin vô cùng kh ể ng khi ể p mà ch ể c ch ể n ông H ể không th ể nào t ể ng t ể ng n ể i, ng ể i Vi ể t Nam gi ể có th ể d ể dàng ti ể p c ể n h ể n v ể i nhi ể u "thông tin ngoài lu ể ng", nhi ể u anh ch ể m ể t đ ể b ể ng b ể ng khi vô tình đ ể i c ể vào m ể t "website ph ể n đ ể ng" nào đó, m ể t ng ể i b ể n cũ còn kín đáo g ể i tin nh ể n vào blog c ể a tôi v ể i n ể i dung nh ể sau: "lâu r ể i m ể i vô đ ể c blog c ể a mi, ph ể n đ ể ng quá, tau không có

Tác Giả: Lê Trung Thành
Thứ Sáu, 19 Tháng 8 Năm 2011 07:17

đĩa can đảm để đi hát bài này, lo học đi mi, vì các bạn đã có nhà của lo”. Và nhiều lần tôi đã cố gắng thích cho bạn tôi hiểu rằng thực ra sau mùng 02/09/1945 bạn tôi không hề có đĩa C Lốp, đó chỉ đơn giản là việc thay thế Chín Nghĩa Thực Dân bằng Chín Nghĩa Cộng Sản, mà chính ông Hồ là tay sai và lá cờ đĩa sao vàng mà ông ta mang vênh ngang nhiên bay trên bầu trời của ta thôi. Bài học năm xưa, tôi đã ngỡ ngàng vì dân ít học ông Hồ đã khéo léo che đậy Chín Nghĩa Cộng Sản bằng cách kích động lòng yêu nước, bao nhiêu triệu người đã bỏ đi tuồng thanh xuân trong cuộc chiến “chống Mĩ cứu nước”, chỉ “cứu nước” là chỉ linh thiêng nhất của Dân Tộc chúng ta vì nó gắn liền với sự tồn tại dài lâu của Dân Tộc. Vì hai chữ đó người Việt Nam sẵn sàng hy sinh tất cả.

Nhưng than ôi, tất cả đã biến mất và ngày hôm nay vẫn tiếp tục biến mất. Dân tộc ta đâu thiếu người tài, Phan Bội Châu, Nguyễn Thái Học, Lý Đông A, Hồnh Phúc ... nhưng chỉ có Hồ Chí Minh là người góp phần, thổi bùng ngọn lửa, chính xác là thổi “quả đom” lòng hành, vì tham vọng nhuốm mết của địa cầu. Chúng ta hãy tạm ngưng tạm ngưng xem nếu ngày hôm nay khi hoàn vũ này nước nào cũng bắt áp bức bóc lột Chín Nghĩa Cộng Sản thì sẽ ra sao? Xin thưa tất cả hơn 6 tỷ người sống trong “thế giới đi đom”, lúc đó kinh đô ánh sáng Paris sẽ tắm gội như Bắc Hàn, và người dân Newyork cũng sẽ chèo thuyền đánh cá trên phố giồng như Hà Nội của chúng ta. Tất cả sẽ bình đẳng, ai sinh ra cũng đối kháng nhau, ai cũng mất nhân quyền như nhau, cũng đổ đốn đốn người như thế như nhau, sẽ không còn ai ganh tỵ ai, tất cả sẽ không còn đấu tranh, chỉ như thế sinh ra làm nô lệ, không chết vì già thì cũng chết vì kiệt sức. Đó là viễn cảnh như một trái đất màu hồng của máu và nước mắt.

Chính vì hiểu được hiểm họa đó nên nước Mĩ với vai trò là một siêu cường có trách nhiệm phải đi tiên phong lãnh đạo các nước khác trong việc chấn chỉnh sự bành trướng của khối Cộng Sản trên thế giới, thế nên việc “ngay Hồ” kêu gọi “chống Mĩ cứu nước” trên thực chất phải được hiểu đúng đắn là chống Mĩ cứu Chín Nghĩa Cộng Sản. Chỉ có người dân quê thà chết thà chết phác là mù quáng tin theo những kẻ hiểu người và tổ quốc đó, và có lẽ nếu tôi sinh ra đời ở xã hội miền Bắc vào thời đó tôi cũng sẽ yêu nước mù quáng, sẽ cầm súng đi đánh Mĩ, sẽ nuôi gia đình, sẽ liêu chí trong các cuộc xung phong, và nếu không bắt buộc thì sẽ may mắn được sống cuộc sống “hoà bình” với tay cày, chân cày, đang ngồi chờ khách bơm xe đạp để đi đom, hay với nhà đi cày với mảnh ruộng bé hơn hời còn chiến tranh, vì hoà bình rồi thì người ta biến nó thành sân gôn hay các khu nghỉ mát để “sánh vai với các cường quốc năm châu”, rồi đi sống quá khổ, quá oan ức tôi cũng sẽ đi khiêu khích như bao người khác, tôi sẽ kêu “thế giới người cứu dân”, “quốc hội người cứu dân”, đến một lúc kêu gọi chúng nó không nghe thì có khi với bạn tính nông cuồng cuồng với việc hát đom đom, tôi lại đánh bom cầm tay cũng nên ... Chính vì thế nên tôi muốn nói rằng nếu không có lá cờ đĩa của ông Hồ mang vênh thì sẽ không có quá nhiều bị kẻch trên đất nước như ngày hôm nay. Tất nhiên lịch sử không bao giờ nói như.

Và ngày 30/04/1975, là ngày mà triệu người vui, triệu người buồn, nhưng triệu người vui kia thì cũng mất máu không lâu sau đó. Tất cả này nọ của Việt Nam thì do đã chìm vào biển bao nhiêu

khó đau mà khổ cho họ t. Với thế lực ngịch lực này ngoài trách nhiệm của người Việt, cũng không thể không nhắc đến việc Mỹ đã phớt lờ đi những minh chứng, vì các di sản chính trị lúc đó và vì chiến lược lâu dài, Mỹ đã đổ cho màu đỏ của máu loang lổ trên khắp miền Nam sau khi ký kết hiệp định Paris 1973, khiến nhiên Mỹ không thể thối lui cho khối Cộng Sản bành trướng sang đến Miền nam ngấm mọt thối rữa mọt nào đó vì lợi ích của nước Mỹ để các cán bộ của họ càng thì Mỹ sẵn sàng thỏa hiệp với Cộng Sản cho dù thỏa hiệp đó sẽ giết chết hàng triệu người hay cả một dân tộc khác. Gần đây nhất trong bộ phim “Việt Nam Việt Nam” của đạo diễn John Ford được công bố sau 37 năm bị giữ kín, thế lực ngịch lực sĩ Ronald Reagan đã thốt ra những “..chúng tôi tranh không đến thua là chúng tôi rút quân về nhà là xong. Vì lẽ, cái giá phải trả cho lòng hòa bình đó là ngàn năm tăm tối cho các thế hệ sinh tử Việt Nam về sau”. Mỹ đã thua Cộng Sản trên chiến trường Việt Nam, nhưng trên chiến trường thế giới thì Mỹ đang thắng sau khi một loạt khối Cộng Sản Đông Âu và Nga Xô sụp đổ, đến trong thế giới lại gần thì Trung Cộng, Bắc Hàn và Việt Cộng cũng sẽ chung số phận với ông trời của chúng mà thôi.

Biết chắc chắn là Cộng Sản phải đến hồi suy vong nhưng cái họ u quỵ của nó đến rồi sau 33 năm hà hiếp dân tộc mình ghê gớm thay, biết bao nhiêu năm nếm trải những khổ đau đang bị phá hoại, bao nhiêu năm nếm trải những khổ đau đang ngày một biến hình, và bao nhiêu năm nếm trải làm sáng lên những đạo đức nhân phẩm của người Việt khi ngày một bằng họ. Tôi cảm thấy tiếc nuối vô cùng, tiếc cho các thế hệ đến sẽ sống tiếp do hình phúc của người Việt đã vỡ tan tành, tiếc cho những ai chết vì thế và đã thế giới “ghé bên Sài Gòn, là nơi du khách đến thăm 5 châu và vì thế thăm thế giới, dòng sông chen chúc tàu đò, ngựa xe buôn bán nhộn nhạo, người dân no ấm sống đời tốt”, thế giới thì đã mất, tiếc nuối cũng đã muộn, mong sao con cháu thế hệ sau sẽ khắc cốt ghi tâm bài học của một nước nhược quốc tiêu phôi gánh chịu.

Sau mùng 02/09/1945, ông Hồ đã đưa một nước vào con đường kháng chiến với những cuộc chiến tranh triền miên chỉ vì lợi ích kẻ thù để riêng cho cái bọn ngạ quỷ cướp tính mạng của Quốc Tộc Cộng Sản. Thế thì chiến thì người dân chết theo kiểu của thế thì chiến, nay thế thì bình thì chết theo kiểu của thế thì bình, ví như giết “cộng hòa ác bá” trong cuộc cách mạng thế giới, thế mà sát hàng ngàn người dân vô tội ở Huế trong trận Mậu Thân, hay trên đống đổ nát kinh hoàng Việt Cộng đã hề một một bả tiệc chết người khi ném pháo 130 ly và hơn 122 ly vào người dân Quảng Trị đang rùng rợn kéo nhau dài hàng chục kilômét vào Huế để lánh nạn Cộng Sản, còn giết đây thì người dân một một ruồng rỗi mà chết, ra đường sống phải gào hay xe đường mà chết, ăn uống người một mà chết, đi làm giết chết hành lên hành xuống thế mà chết ... & ... rồi thì người chết và cả đâu có Cộng Sản thì đó có phi lý, có bất công, có mùi tanh của máu, có xú uế của xác người nên người ta còn gọi là sao vàng với một cái tên đẹp như khác : Cờ Máu.

Ngày hôm nay vui mừng lắm khi ngày càng có nhiều người trẻ yêu nước chúng ta quy tụ lại, nhiều người không chúng ta cũng yêu nước quy tụ lại, nhưng tất cả nên là những người khó tìm hiểu về lịch sử thế giới đã.

Hãy nhìn xem cò thỏ giòi đi u rùng mình khi nghe nhóc đon Chỗ Nghĩa Còng Sòn, và Quóc Tờ Còng Sòn bả toà án thỏ giòi lên án vớ i tởi ác chỏng lỏ i hoà bình thỏ giòi, tởi ác chiỏn tranh, và tởi ác chỏng lỏ i con ngỏ i. Nhỏ ng năm gỏ n đây ngỏ i Tàu Tờ Do đã ra mỏ t tác phỏ m Cỏ u Bình (9 bài bình luỏ n vớ Đỏ ng Cỏ ng sỏ n Tàu), tác phỏ m đã phỏ i bày nhỏ ng tởi ác nhỏ ng cuỏ c giỏ t ngỏ i man rỏ mà Trung Cỏ ng đã gây ra và vớ ch trỏ n bỏ n chỏ t lỏ u manh tà giáo, phỏ n con ngỏ i, phỏ n vũ trỏ cỏ a Chỗ Nghĩa Cỏ ng Sỏ n, ngỏ i đỏ c sỏ không khỏ i kinh hoàng và thỏ ng cỏ m cho dân tỏ c Trung Hoa luôn vớ ngỏ c xỏ ng hùng xỏ ng bá giỏ đây thỏ m đỏ n nhỏ vớ y, thỏ t là khỏ ng khiỏ p khi nhỏ n đỏ c con sỏ thỏ ng kê cỏ a thỏ i báo Đỏ i Kỏ Nguyễn tỏ ngày 03/12/2004 cho tỏ i nay 13/03/2009 chỏ vỏ n vỏ n 4 năm 3 tháng mà đã đã có 51.193.607 ngỏ i ký tên vớ ng hỏ vớ c đỏ p bỏ Đỏ ng Cỏ ng Sỏ n, tính ra trung bình mỏ t ngày gỏ n 10 ngàn ngỏ i thỏ c tỏ nh, đỏ u đó nhỏ nhỏ báo trỏ c cái chỏ t cỏ a Chỗ Nghĩa Cỏ ng Sỏ n trên đỏ t nỏ c Tàu chỏ còn là vớ n đỏ thỏ i gian. Còn vớ Nga tỏ sau năm 1991 đã thay lá cỏ búa liỏ m bỏ ng lá cỏ ba sỏ c trỏ ng xanh đỏ có tỏ thỏ i Nga Hoàng, nhỏ ng tỏ ng đỏi Lenin đã bỏ thỏo bỏ , vớ n Lenin nay đã đỏ i tên là Medical Biological Technologies, và nỏ c Nga đã có kỏ hoỏ ch sỏ mai táng cái xác vớ p Lenin vào năm 2010, trong khi vớ Viỏ t nam thì trỏ con cỏ thỏ c mỏ c rỏ ng “ ông Lenin vớ nỏ c Nga, sao ông lỏ i đỏ ng vớ n hoa nỏ c mình ...”, tỏ t cỏ các lỏ n vớ c nghỏ thuỏ t, hỏ i hoỏ , vắn thỏ , phim vớ nh, âm nhỏ c ... “trắm hoa đũa nỏ ” thỏ sỏ c vớ ch trỏ n tỏ i ác Cỏ ng Sỏ n cho ngỏ i dân đỏ c biỏ t, ngỏ i ta cũng đã đỏ a tỏ i ác cỏ a chỏ nghĩa cỏ ng sỏ n vào chỏ ng trỏ i giáo đỏ c hỏ c đỏ ng và rỏ t nhiỏ u lỏ n trong nhỏ ng tỏ t hỏ c các em bé đã phỏ n đỏ i kỏ ch liỏ t vì cho rỏ ng làm sao mà con ngỏ i có thỏ đỏ i xỏ vớ i nhau còn tỏ hỏ n cỏ m thú nhỏ thỏ đỏ c ?! Thỏ y giáo chỏ biỏ t nhỏ mỏ t mỏ m cỏ i, đã qua rỏ i các em yêu mỏ n ! qua rỏ i “thỏ i đỏ i cỏ a nhỏ ng lỏ i nói đỏ i tuyỏ t vớ i”.

Tôi nêu lên nhỏ ng đỏ u này vì muỏ n nói rỏ ng xã hỏ i Viỏ t Nam rỏ i cũng sỏ phỏ i trải qua nhỏ ng giai đỏ n y nhỏ thỏ , lá Cỏ Vàng Ba Sỏ c Đỏ chỏ c chỏ n sỏ lỏ i tung bay ngỏ o nghỏ trên quỏ hỏ ng Viỏ t Nam, quỏ c ca sỏ không còn “xây xác quân thù”, lỏ ng Hỏ Chí Minh sỏ bỏ phá bỏ , tỏ n Viỏ t Nam sỏ phỏ i có hình hai Bà Trỏ ng, Lý Thỏ ng Kiỏ t, Trỏ n Hỏ ng Đỏ o ... tỏ t cỏ 64 tỏ nh thành mỏ i tỏ nh sỏ có mỏ t vớ n bỏ o tàng tỏ i ác Cỏ ng Sỏ n, cỏ Dân Tỏ c sỏ bỏ ng tỏ nh, cỏ Dân tỏ c sỏ xỏ t xa đẩu đỏ n chen lỏ n hỏ nh phúc trỏ c quá nhiỏ u sỏ thỏ t sỏ đỏ c phỏ i bày, tỏ t cỏ sỏ phỏ i tiỏ p tỏ c đỏ u tranh lâu dài và gam go trỏ c là đỏ lỏ p lỏ i trỏ t tỏ xã hỏ i, sau là đỏ hoàn thỏ n đỏ n đỏ n nỏ n dân chỏ mà nhỏ ng nỏ c lỏ ng giỏ ng nhỏ Thái Lan, Singapore, Đỏi Loan, Nam Hàn, Nhỏ t Bỏ n đã bỏ quá xa rỏ i. Càng nhìn lỏ i lỏ ch sỏ rỏ i đỏ i chỏ ng vớ i hiỏ n tỏ i thì tôi lỏ i càng cảm phỏ n tỏ t cùng, khi gỏ n 40 ngàn ngỏ i Viỏ t Nam đã hi sinh đỏ i lá cỏ đỏ sao vàng trong cuỏ c chiỏ n biên giỏ i vớ i Trung Cỏ ng vào nhỏ ng năm 1979, đỏ rỏ i hôm nay vì quy phỏ c quan thỏ y Bỏ c Kinh mà nhỏ ng hy sinh mỏ t mát đẩu thỏ ng đó trỏ thành đỏ tài cỏ m kỏ trên tỏ t cỏ các phỏ ng tiỏ n truyỏ n thông trong nỏ c, hỏ c sinh thì không đỏ c hỏ c, sỏ gia thì không đỏ c đỏi sâu phân tích, nhà văn nhà thỏ thì không đỏ c tỏ do xuỏ t bỏ n, ngay đỏ n cỏ nhỏ ng ngỏ i đỏ ng đỏ i anh đũng năm xỏ a, giỏ đây cũng chỏ dám “đỏ t vòng hoa trong tâm tỏ ng”. Trong khi đó lỏ i có đỏ n 40 nghĩa trang “Đỏ i đỏ i nhỏ vớ n các liỏ t sỏ TC” trên đỏ t nỏ c Viỏ t Nam. Tác phỏ m Ma Chiỏ n Hỏ u cỏ a nhà văn Tàu Mỏ c Ngỏ n vớ t vớ cuỏ c chiỏ n biên giỏ i 1979, đỏ c phát hành trong nỏ c vớ i lỏ i giỏ i thiỏ u cỏ a nhà xuỏ t bỏ n nhỏ ca tỏ ng vớ chỏ nghĩa anh hùng cỏ a nhỏ ng ngỏ i lỏ n TC đã xâm lỏ c giỏ t hỏ i ngỏ i dân Viỏ t Nam. Và gỏ n đây vớ i “Vỏ án Bỏ xít” Trung Cỏ ng đã âm thỏ m hỏ y đỏ t môi trỏ ng sỏ ng cỏ a ngỏ i Viỏ t đỏ ng thỏ i ngang nhiên đỏ a hàng ngàn công nhỏ chiỏ m đỏ ng Tây Nguyễn

và nhờ ng công nhân đó sỡ n sàng cờ m súng bờ t kờ lúc nào, và tôi dám chờ cờ ng mờ t ngày rờ t gờ n đây thôi chúng ta sỡ đờ cờ nghe phát ngôn bờ ngoi i giao Việt Cờ ng Lê Dũng hùng hờ n lên tiờ ng “ Việt Nam có đờ y đờ cờ sỡ pháp lý và bờ ng chờ ng lờ ch sỡ vờ chờ quyờ n cờ a mình đờ i vờ i “Tây Nguyên”, rờ i cũng giờ ng nhờ Hoàng Sa Trờ ng Sa, Vờ nh Bờ c Bờ , rờ i Nam Quan, Thác Bờ n Giờ c mà thôi, viờ c cờ a báo chí thì cờ lu loa khờ ng đờ nh chờ quyờ n, còn viờ c mờ t đờ t mờ t biờ n là chuyờ n quờ c gia đờ i sỡ nên chờ mờ t mình Đờ ng biờ t Đờ ng giờ i quyờ t.

Nói nhờ thờ đờ thờ y rờ bờ n chờ t vong nô cờ a Việt Cờ ng và bờ n tính bá quyờ n lờ u mạnh cờ a Trung Cờ ng, dù chúng nó thân thiờ t vờ i nhau hay chúng nó quay sang đánh nhau thì chờ có nờ cờ mình nhiờ m đờ c, nờ cờ mình mờ t, dân mình khờ , dân mình chờ t thôi, chờ nhà nó vờ n to, xe nó vờ n sang, trờ ng mờ c ngân hàng vờ n kờ ch xù tờ sỡ c lao đờ ng cờ a nhân dân, và dù bè lũ chính trờ bờ có chờ y theo Tàu hay theo Mờ đi nờ a nhờ ng chờ c chờ n rờ ng không có tên nào theo Dân Tờ c mình, đờ i vờ i chúng là nờ cờ Tàu hay nờ cờ Việt Nam có khác gì nhau, Tờ Hờ u đã báo trờ c rờ i mà : “bên kia biên giờ i là nhà, bên đây biên giờ i cũng là quê hờ ng”.

Tôi biờ t nói nhờ ng đờ u này vờ i nhờ ng ngờ i đã bờ Đờ ng nhờ i sỡ quá lâu sỡ bờ hờ đờ u tờ là viờ t gian phờ n đờ ng, hờ sỡ dùng nhờ ng lý lờ nhờ nhờ n “bác” nờ Đờ ng mà mờ i có ngày hôm nay đờ c lờ p tờ do hờ nh phúc, nhờ ng viờ c tôi sinh ra và lờ n lên đờ i lá cờ đờ sao vàng không có nghĩa là nhờ lá cờ đó mà tôi đờ c sỡ ng đờ c hờ c tờ p ... mà đúng ra vì “nó” mà tôi phờ i mờ t đờ rờ t nhiờ u thờ vờ n dĩ là quyờ n cờ bờ n cờ a mờ t con ngờ i. Nói đờ hiờ u cũng giờ ng nhờ viờ c ngờ i ta nuôi nhờ t nhờ ng con chim tờ lúc nó lờ t lòng, khi lờ n lên nó sỡ quanh quờ n vờ i cái lờ ng, sỡ ng vờ i “tờ tờ ng ăn rờ a có ngờ i đờ n” trong khuôn khờ cờ a cái lờ ng, đờ c quyờ n tờ do hót nhờ ng thờ ng thì khi tờ nhờ ngờ i ta sỡ đờ y cho nó hót nhờ ng câu “đúng đờ n và lờ p đi lờ p lờ i” đờ i loờ i nhờ “lúu lo lúu lo, Vì Tờ Quờ c Xã Hờ i Chờ Nghĩa - vì lý tờ ng cờ a bác Hờ vĩ đờ i - sỡ n sàng” hay “ huyết, huyết, vì sỡ nghiờ p dân giàu, nờ cờ mờ nh xã hờ i công bờ ng văn minh” ... nhờ ng chú chim hót hay này sỡ đờ c ngờ i ta cho hờ ng nhờ ng đờ c quyờ n đờ c lờ i, thờ c ăn ngon, chờ đờ p ... Còn tờ t nhiên biờ n pháp tờ t nhờ t dành cho nhờ ng con chim suờ t ngày gào thét “két két, tờ do, dân chờ , nhân quyờ n” đờ c tai thì sỡ bờ đờ a vào nhờ ng “chờ ng cờ i tờ o” vờ i nhờ ng tờ i danh rờ t lờ tai nhờ “Phờ n đờ ng” “thờ lờ c thù đờ ch” “chờ ng phá nhà nờ cờ XHCN” “âm mờ u đờ n biờ n hoà bình” ... và cờ i tờ o đờ n chờ ng nào chờ u hót đúng bài thì thôi, còn không thờ cờ i tờ o thì tìm mờ i cách loờ i bờ khờ i đờ i sỡ ng cờ a loài chim. Cũng vì hoàn cờ nh sỡ ng trong lờ ng tù túng cờ t cờ m lờ n lờ n nhờ thờ , nên khi nghe thờ y nhờ ng chú chim khác hót ca kờ vờ đờ i sỡ ng văn minh cờ a loài chim tờ do, nhiờ u chú chim trong lờ ng rờ t hoang mang không biờ t có thờ t mình đã bờ đánh lờ a suờ t quờ đờ i qua không ? dù sao may mờ n thay cho nờ i giờ ng cờ a loài chim vờ n còn nhiờ u nhờ ng con chim đờ i bằng khao khát tờ do, phá cũi xẻ lờ ng oai hùng tung cánh tìm vờ vờ i bờ u trờ i xanh lờ . Đây bờ n tôi rờ i ! đờ t nờ cờ mình có đờ c lờ p không khi đờ t nờ cờ bờ lờo lá bờ i nhờ ng thái thú cờ a Tàu Cờ ng, tờ do là gì khi đờ n lòng yêu nờ cờ cũng bờ tờ c đờ t, và hờ nh phúc đờ đầu khi hàng chờ c triờ u ngờ i trên đờ t nờ cờ mình vờ t lờ n kiờ m ngày 2 bờ a ăn không nờ i.

Khi nhìn thờ y các mờ các chờ cờ m cờ đờ nh “bác” đi khiờ u kiờ n, thờ y sinh viên hờ c sinh yêu

Còn Cờ Đỏ Sao Vàng Thì Không Bao Giờ Có Địch Lũp Tàn Do Hình Phức

Tên: Lê Trung Thành

Th số: 19 Tháng 8 Năm 2011 07:17

Những cơn mang cờ đỏ đi biểu tình chống Tàu Cộng, thấy các anh lính gìn giữ quốc gia biên giới xa xôi hay trên các vùng hẻo lánh mang theo lá cờ đỏ sao vàng, tôi đã thốt lên, các anh ơi! các chú ơi! các mẹ ơi! Còn cờ đỏ sao vàng thì không bao giờ có địch lũp tàn do hình phức.

Lê Trung Thành

Sinh viên du học ngành kỹ thuật